

กฎกระทรวง

พ.ศ. ๒๕๓๕

ออกตามความในพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจดยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล

พ.ศ. ๒๕๐๓

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔(๓) แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจดยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจดยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจดยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล พ.ศ. ๒๕๐๓ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติจัดระเบียบการจดยานยนตร์ในเขตเทศบาลและสุขาภิบาล (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เทศบาลและสุขาภิบาลมีอำนาจออกเทศบัญญัติหรือข้อบังคับสุขาภิบาลกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมจดยานยนตร์ในที่จดยานยนตร์ได้ไม่เกินอัตราดังต่อไปนี้

ประเภท	ชั่วโมงแรก/นาที	ชั่วโมงต่อไป/นาที	หมายเหตุ
๑. รถจักรยานยนตร์	๕	๑๐	เศษของชั่วโมง
๒. รถยนต์ขนาดไม่เกิน ๕ ล้อ	๑๐	๒๐	ให้คิดเป็นหนึ่ง
๓. รถยนต์ขนาด ๖ ล้อ	๒๐	๓๐	ชั่วโมง
๔. รถยนต์ขนาด ๘ ล้อ	๓๐	๔๐	
๕. รถยนต์ขนาด ๑๐ ล้อ	๔๐	๖๐	
๖. รถยนต์ขนาดเกิน ๑๐ ล้อ	๕๐	๘๐	

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๓๕

พลอากาศเอก อนันต์ กลินทะ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตູ :- ແຫຼຸດລືນການປະກາສໃຊ້ກູງກະທຽງຄົມບັນນີ້ ກົ່ວໂໄຂທີ່ພຣະຣາຊບັນຍຸຕີຈົດຮະບັນການຈອດຍານຍົນຕົກ
ໃນເຂດເທັນາລແລະສຸຂາກົບາລ (ຄົມບັນທີ ២) ພ.ສ. ២៥៣៥ ໄດ້ຍົກເລີກນັ້ນຊື່ອັຕາຄ່າຄ່າຮຽມເນີນຈອດຍານຍົນຕົກທ້າຍ
ພຣະຣາຊບັນຍຸຕີຈົດຮະບັນການຈອດຍານຍົນຕົກໃນເຂດເທັນາລແລະສຸຂາກົບາລ ພ.ສ. ២៥០៩ ແລະກຳຫົວດີໃຫ້ຈັດເກັນ
ຄ່າຮຽມເນີນການຈອດຍານຍົນຕົກໃນເຂດເທັນາລແລະສຸຂາກົບາລໄດ້ໄມ່ເກີນອັຕາທີ່ກຳຫົວດີໃນກູງກະທຽງ ຈຶ່ງຈຳເປັນ
ຕ້ອງອອກກູງກະທຽງນີ້